

(əvvəli ötən sayımızda)

Moskva müqaviləsi

Bu zaman Türkiye nümayəndə heyəti Rusiya ilə danışaq aparmaq ve müqavilə bağlamaq üçün Moskvaya gəlmişdi. Fevralın 26-da başlayan danışqlar Martin 16-da "Dostluq və qardaşlıq haqqında" Moskva müqaviləsinin imzalanması ilə nəticələnir. Müqavilə 16 maddədən və 3 əlavədən ibarət idi. Müqaviləni Türkiye tərəfindən Böyük Millət Məclisi Hökumətinin iqtisadiyyat naziri Yusuf Kamal bəy, Maarif naziri Rza Nur bəy və səfir Əli Fuad paşa, Rusiya tərəfindən isə Xalq Xarici İşlər Komissarı Georgi Çiçerin və Ümumrusiya Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin üzvü Cəlal Qorxmazov imzalamışdır.

Naxçıvan məsəlesi Türkiyə-Rusya danışqlarında da qızgın müzakirə predmeti olur. Türkiye heyəti 2 dekabr 1920-ci il tarixli Gümrü anlaşmasının qüvvəde olduğu fikrində israr edərək, Rusiya nümayəndələri bu sazişi, dolayısı ilə Türkiyənin Naxçıvan üzərində himayə haqqı olduğunu qəbul etmirdilər. Məhz Azərbaycanın səlahiyyətli nümayəndəsi Behbud ağa Şahtaxtinskinin apardığı diplomatik danışqlar nəticəsində Türkiye Gümrü müqaviləsinin, o cümlədən Türkiyənin Naxçıvan diyarına aid maddələrinin qüvvədən düşməsi ilə razılaşır. Bunun əvezində müqavilənin üçüncü maddəsi aşağıdakı formada qəbul edilir: "Razılığa gə-

Qars müqaviləsinin 100 il:

Əfsanələr, iddialar və tarixi gerçeklər

(8071) və Ararat stansiyasından keçərək Qara Suyun Arazla birləşdiyi yerdə başa çatan sərhəd xətti, Türkiyə, Azərbaycan və Ermənistən səlahiyyətli nümayəndələrindən ibarət komissiya tərəfindən təshih olunacaqdır". Bu şəhər Türkiye tərəfinin tekidi ilə qəbul edilmişdi və gələcəkdə Naxçıvanın Ermənistana verilməsinin qarşısını almaq məqsədi daşıyırırdı.

Müqaviləyə görə, Naxçıvan ərazisinin Türkiye ilə sərhədi Arazdəyən stansiyasına qədər 11 km uzunluğunda müəyyən edilmiş, İranla sərhədi isə 176 km uzunluğunda, yəni 1828-ci il Türkmençay müqaviləsində müəyyən olunduğu kimi dəyişilmədən saxlanılmışdı.

Naxçıvanın ərazi məsələyətini məsələsinə aydınlaşdırmaq baxımından Moskva müqaviləsinin böyük tarixi əhəmiyyəti var. Həmin gün RK(b)P MK Siyasi Bürosu Behbud ağa Şahtaxtinskiyin təkliflərini bəyənərək, Azərbaycanın tərkibində Naxçıvan Sovet Respublikası yaradılması haqqında qərar qəbul edir.

Qars müqaviləsi (1921-ci il 13 oktyabr)

də Behbud ağa Şahtaxtinskiyin təklifini davam etdirə bilmədi. Görünür, Sovet Azərbaycanının doktor rəhbəri bununla özünün 1 dekabr 1920-ci il tarixli böyük səhvini aradan qaldırmaq niyyətində idi. Naxçıvan SSR Xalq Komissarları Soveti isə Qars konfransında Naxçıvanın mənafeyini müdafiə etmək üçün Tağı Səfiyevi ora ezam etmişdi.

lardan sonra 13 oktyabr 1921-ci ildə Sovet Rusyasının iştirakı ilə Türkiye üç Cənubi Qafqaz respublikası ilə Qarsda müqavilə imzaladı. Müqavilə 20 maddə və 3 əlavədən ibarət idi. Sənədi Türkiyə tərəfindən Şərq Cəbhəsinin komandanı Kazım Qarabəkir paşa, Böyük Millət Məclisində Burdur millət vəkili Vəli bəy, ictimai işlər Stats-katibinin keçmiş müavini Muxtar bəy və Türkiyənin Azərbaycandakı səlahiyyətli nümayəndəsi Memduh Şövkət bəy; Ermənistən SSR tərəfindən Xalq Xarici İşlər Komissarı Aşkenaz Mravyan və Xalq Daxili İşlər Komissarı Poqos Makinyan; Azərbaycan SSR tərəfindən Xalq Dövlət Nəzarəti Komissarı Behbud Şahtaxtinski; Gürcüstan SSR tərəfindən Xalq Hərbi və Dəniz İşləri Komissarı Salva Eliava və Xalq Xarici İşlər və Maliyyə İşləri Komissarı Aleksandr Svanidze; RSFSR tərəfindən isə Latviyadakı nümayəndə Yakov Qanetski imzalamışdı. Bu müqavilənin bir sıra müdəələləri Moskva müqaviləsinin müvafiq maddələri ilə uyğun idi. Ümumilikdə isə bu sənəddə qeyri-bərabər hüquqlu müqavilələr, zorla qəbul etdirilən müqavilələr və Sevr müqaviləsi redd edildi.

Müqavilənin 5-ci maddəsi bilavasitə Naxçıvanın taleyi ilə bağlı idi. Həmin maddədə deyildirdi: "Türkiye Hökuməti ilə Ermənistən

6930) və oradan 3080-ci yüksəkliyə galır. Sayatdağ (7868) – Qurdqulaq (Kurt Kulaq) kəndi – Həməsür dağı (8160) – 8022-ci yüksəklik – Kükü dağı (10282) və keçmiş Naxçıvan qəzasının inzibati sərhədlərinin şərqi".

Moskva müqaviləsində fərqli olaraq, Qars müqaviləsinin 5-ci maddəsində Naxçıvanın statusu məsələsində razılığa gələn tərəflər müəyyənləşdirilmişdi. Bunlar Türkiye, Azərbaycan və Ermənistən hökumətləri idi. Həm müqaviləni, həm də 3 sayılı Əlavəni Türkiyə, Rusiya, Azərbaycan, Gürçüstən və Ermənistən nümayəndələrinin imzaladığını nəzərə alsaq, əməlliklə demək olar ki, dörd qonşu ölkə Naxçıvanı Azərbaycanın tərkib hissəsi kimi tanımışdı.

Beləliklə, Moskva və Qars müqavilələri Naxçıvanın statusu və təbəciyi məsələsini beynəlxalq müqavilələrlə tam şəkildə həll etdi.

Atatürkün Naxçıvan dəhlizi

Türkiyə Böyük Millət Məclisi Ordusunun Şərq Cəbhəsinin komandanı Kazım Qarabəkir paşa keçirdiyi hərbi əməliyyatların və apardığı danışqların bütün dələləri barədə Mustafa Kamal Atatürkün məlumatlandırır. Bunu komandanın iki cildlik "İstiqlal Hərbimiz" adlı kitabından da görmək olar.

(davamı gələn sayımızda)

Cavid İSMAYIL tarix üzrə fəlsəfə doktoru

konfransdakı nümayəndəsi təyin olundu. Azərbaycan diplomatiyası çalışırkı ki, Qarsda güclü təmsil olunsun. Behbud ağa Şahtaxtinskiyin konfransda iştirakı faktının özü Sovet Azərbaycanı rəhbərliyinin bu məsələyə böyük əhəmiyyət verdiyini göstərirdi. Lakin Azərbaycan Kommunist Partiyasının rəhbərliyində olan S.Danielyan, L.Mirzoyan, A.Mikoyan, S.Orconi-kidze hələ 1921-ci ilin iyununda Behbud ağa Şahtaxtinskini danışqlardan uzaqlaşdırmağa və onu özləri üçün daha əlverişli adamla əvəz etməyə can atırdılar. Nəriman Nərimanovun bu məsələ ilə bağlı principial mövqeyi sayesin-

müqavilə bağlamaq istəyirik". Rusyanın danışqlardakı nümayəndəsi Yakov Qanetski isə bir ümumi müqavilənin bağlanmasıında israr edir və xeyli sayıda dəllər getirirdi. Əslində bu dəllərlə Rusyanın adı çekilen respublikaların xarici siyasetini leğv etmək, özüne birləşdirmək, gələcəkdə isə vahid dövlət yaratmaq niyyətlərinə xidmət edirdi. Yalnız Behbud ağa Şahtaxtinskini müdaxiləsindən sonra Kazım Qarabəkir paşa fikrindən daşınmış və Cənubi Qafqaz respublikaları ilə vahid müqavilə imzalamağa razılaşmışdı.

Nəhayət, uzun süren danışq-

və Azərbaycan Sovet Hökumətləri bu Müqavilənin 3 sayılı Əlavəsində göstərilən sərhədlər daxilində Naxçıvan bölgəsinin Azərbaycanın himayəsində muxtar ərazi təşkil etməsinə razıdırırlar".

3 sayılı Əlavədə isə Naxçıvanın sərhədləri belə müəyyənləşdirilmişdi: "Urmiya kendi, oradan düz xətə Arazdəyən stansiyası (o, Ermənistən Sovet Sosialist Respublikasına qalır), sonra düz xətə qərbi Daşburun dağını (3142) – oradan şərqi Daşburun dağını (4108) – Cəhənnəm dərəsi çayını keçərək Bulağın ("Rövne") cənubuna çatır, Bağırsaq (Yağıqsık) dağının (6607), yaxud 6587-ci yüksəkliyin suayıcı xətti ilə davam edərək keçmiş İravan qəzasının inzibati sərhədini, oradan Şəur-Dərələyaz sərhəd xəttini izləyir, 6629-cu yüksəklikdən Kəmərlüdağa (6839, yaxud

lən hər iki Tərəf bu müqavilənin 1(C) əlavəsində göstərilən sərhədlərin içərisində Naxçıvan vilayətinin Azərbaycanın himayəsi altında muxtar ərazi təşkil etməsinə razıdırırlar, o şərtlə ki, Azərbaycan bu protektoratlığı heç bir zaman üçüncü bir dövlətə güzəşte getməyəcəkdir. Naxçıvan ərazisinin Araz tələqinin şərqi ilə Dəhnə dağı (3829) – Vəli dağ (4121) – Bağırsaq (6587) – Görmürlü dağ (6930), xətti arasında yaranmış üçbucaq kəsimi, bu torpaqların Görmürlü dağdan (6930) başlayıb, Saray bulaq dağından

Qars konfransi

Moskva müqaviləsi imzalandıqdan sonra aparılan diplomatik danışqlar və yazışmalar nəticəsində Türkiye ilə üç Cənubi Qafqaz respublikası arasında Rusiya nümayəndəsinin iştirakı ilə konfransın 1921-ci il sentyabrın 26-də Qars şəhərində keçirilməsi razılaşdırıldı.

Azərbaycan K(b)P MK Siyasi Bürosunun 1921-ci il 26 avqust tarixli qərarı ilə Xalq fəhlə-kəndli nəzarəti komissarı Behbud ağa Şahtaxtinskiyin SSR-in

Qars konfransı 1921-ci il sentyabrın 26-dan oktyabrın 13-dək keçirildi. Konfrans 18 gün davam etdi və işində altı dəfə fasilə verildi. Elə bu faktın özü danışqların çox gərgin və principial keçirdiyinə dələlat edir. Türkiye nümayəndə heyəti üç Cənubi Qafqaz respublikası ilə ayrı-ayrılıqda müqavilə bağlamağı təklif edirdi. Kazım Qarabəkir paşa bu belə əsaslandırdı: "Moskva hökuməti Güney Qafqaz respublikalarını müstəqil tanıdığını bildirir. Ona görə də biz onların hər biri ilə müstəqil dövlət kimi ayrıca müqavilə bağlamaq istəyirik"

Müqavilənin 5-ci maddəsi bilavasitə Naxçıvanın taleyi ilə bağlı idi. Həmin maddədə deyildirdi: "Türkiyə Hökuməti ilə Ermənistən